

[H. C. Toft.]

konservativ side ved adskillige lejligheder havde fremført og arbejdet for udflytning af forskellige institutioner, idet det ville være et vægtigt bidrag til egnsudviklingen at flytte statsinstitutioner og statsvirksomheder bort fra hovedstadsområdet. Det ville være et gode for hovedstadsområdet i dets voldsomme udvikling, men det ville være et ikke mindre gode for de dele af landet, der trænger til stimulans, der trænger til en saltvandsindsprøjtning, som kunne medvirke til at sætte egnsudviklingen i gang i disse egne af landet.

Det udvalg, som statsministeren nedsatte, kom udelukkende til at bestå af repræsentanter for hovedstadsområdet, og jeg opfordrede derfor i folketingets spørgetid den 31. januar 1962 statsministeren til at supplere udvalget med repræsentanter for provinsen. Jeg fik ikke dengang fra statsministeren løfte om, at noget sådant ville ske, men statsministeren lovede dog på baggrund af det stillede spørgsmål at overveje en supplerung af udvalget med en provinsrepræsentant. Så vidt mig bekendt blev det ved overvejelserne, således at udvalget fortsat består af repræsentanter for hovedstadsområdet.

Udvalget har åbenbart ment, at det ikke var noget, der hastede, thi ellers måtte vi dog allerede på nuværende tidspunkt have hørt om nogle resultater af undersøgelserne. Det kan vel ikke være meningen, at alle statsinstitutioner skal gennemgås, inden udvalget giver lyd fra sig. Udvalget har nu siddet siden 1961, så man skulle da mene, at der var noget at berette om, hvis det da ikke er meningen, at spørgsmålet blot skal skydes ud. Gennem dagspressen er der flere gange, første gang — tror jeg — i oktober måned, kommet oplysninger om; at man snart ville høre nyt fra det nedsatte udvalg, men der er stadig væk intet kommet, og derfor har adskillige over for mig rejst det spørgsmål, om det måske er tanken, at man ikke har ønske om at få spørgsmålet belyst på denne side den 22. september. Er udvalget færdigt, anmoder jeg om at få arbejdsresultatet offentliggjort, og derfor har jeg stillet mit spørgsmål til den højtærede statsminister.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg takker det ærede medlem for spørgsmålet og kan straks svare, at det er meningen, der skal komme noget ud af dette udvalgsarbejde. Det er klart, at det er en samfundsmæssig interesse, det er en fælles interesse, at alt ikke skal samles i hovedstaden, men at visse institutioner skal flyttes ud uden for hovedstaden, sådan at de egnsudviklingssynspunkter, som jo ikke mindst regeringen har lagt så stor vægt på, kan blive varetaget.

Udvalget har da heller ikke ligget på den lade side. Det er rigtigt, at det har arbejdet siden 1961, men det er nu siden 21. december 1961, så i virkeligheden er det kun godt et par år, udvalget har haft, og der er formentlig meget store arbejdsområder, der skal gennemgås, og mange forskellige synspunkter, der skal undersøges. Imidlertid er udvalget ved at være færdig med sin første betænkning. Den er så langt fremme, at den foreligger i korrektur, og den vil kunne tilstilles folketingets medlemmer i løbet af ganske få dage. Det var mit håb, at vi kunne omdele den, inden folketinget tager på sommerferie, men det vil, så vidt jeg kan skønne, næppe være muligt af rent trykkes tekniske grunde. Men man vil altså meget snart kunne få en første betænkning, og dette svar kan jeg altså glæde det ærede medlem hr. H. C. Toft med.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 79) findes i tidenden sp. 5243).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 7.

1) Stk. 4 affattes således:

„Stk. 4. En taksationskommission skal for at være beslutningsdygtig være fuld-